

TARPTAUTINĖS DARBO ORGANIZACIJOS KONVENCIJA Nr. 100

DĖL VIENODO ATLYGINIMO VYRAMS IR MOTERIMS UŽ LYGIAVERTĮ DARBĄ

Tarptautinės darbo organizacijos Generalinė konferencija,
Tarptautinio darbo biuro Administracinės tarybos sušaukta Ženevoje ir 1951 m. birželio 6 d. susirinkusi į trisdešimt ketvirtąją sesiją,
nusprendusi priimti tam tikrus pasiūlymus dėl vienodo atlyginimo vyrams ir moterims už lygiavertį darbą, o tai yra septintasis sesijos darbotvarkės klausimas,
nusprendusi įforminti šiuos pasiūlymus kaip tarptautinę konvenciją,
tūkstantis devyni šimtai penkiasdešimt pirmųjų metų birželio dvidešimt devintą dieną priima šią Konvenciją, kurią galima vadinti 1951 metų konvencija dėl vienodo atlyginimo:

1 straipsnis

Šioje Konvencijoje:

- (a) terminas „atlyginimas“ apima įprastinį, pagrindinį ar minimalų darbo užmokestį arba algą ir bet kokius papildomus uždarbius, bet koku būdu tiesiogiai ar netiesiogiai darbdavio išmokamus darbuotojui grynaisiais pinigais arba natūra už darbuotojo darbą;
- (b) terminas „vienodas atlyginimas vyrams ir moterims už lygiavertį darbą“ susijęs su atlyginimo tarifais, nustatytais nediskriminuojant pagal lytį.

2 straipsnis

1. Kiekviena Organizacijos narė atlyginimo tarifų nustatymo metodams tinkamomis priemonėmis turi skatinti ir tiek, kiek tai suderinama su šiais metodais, garantuoti vienodo atlyginimo vyrams ir moterims už lygiavertį darbą principo taikymą visiems darbuotojams.

2. Šis principas gali būti taikomas vadovaujantis:

- (a) nacionaliniais įstatymais ar kitais norminiais aktais;
- (b) įstatymų nustatyta arba pripažintu darbo užmokesčio nustatymo mechanizmu;
- (c) darbdavių ir darbuotojų kolektyviniais susitarimais arba
- (d) šių įvairių priemonių deriniu.

3 straipsnis

1. Tais atvejais, kai tokie veiksmai padės įgyvendinti šios Konvencijos nuostatas, imamasi priemonių, kurios skatintų objektyviai įvertinti išipareigojimus pagal atliekamą darbą.

2. Metodus, kuriais būtų atliekamas šis įvertinimas, parinkti gali už atlyginimo tarifų nustatymą atsakingos valdžios institucijos arba, kur tokie tarifai nustatomi kolektyvinėse sutartyse, jose dalyvaujančios šalys.

3. Objektyviai įvertinus ir nustačius darbo atlikimo skirtumus, diferencijuoti tarifai darbuotojams, nepaisant lyties, neturi būti laikomi prieštaraujančiais principui už lygiavertį darbą mokėti vienodą atlyginimą ir vyrams, ir moterims.

4 straipsnis

Kiekviena Organizacijos narė turi atitinkamai bendradarbiauti su suinteresuotomis darbdavių ir darbuotojų organizacijomis, kad būtų įgyvendintos šios Konvencijos nuostatos.

5 straipsnis

Oficialūs šios Konvencijos ratifikavimo raštai siunčiami Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui užregistruoti.

6 straipsnis

1. Ši Konvencija privaloma tik toms Tarptautinės darbo organizacijos narėms, kurių ratifikavimo raštus yra užregistravęs Generalinis direktorius.

2. Ji įsigalioja po dvylikos mėnesių nuo tos dienos, kai Generalinis direktorius užregistruoja dviejų Organizacijos narių ratifikavimo raštus.

3. Kiekvienoje valstybėje Organizacijos narėje ši Konvencija pradeda galioti po dvylikos mėnesių nuo jos ratifikavimo rašto užregistravimo dienos.

7 straipsnis

1. Pagal Tarptautinės darbo organizacijos statuto 35 straipsnio 2 punktą Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui perduodamose deklaracijose yra nurodomos:

(a) teritorijos, kuriose atitinkama Organizacijos narė įsipareigoja taikyti Konvencijos nuostatas be pakeitimų;

(b) teritorijos, kuriose Organizacijos narė įsipareigoja taikyti Konvencijos nuostatas su pakeitimais, taip pat šių pakeitimų detalės;

(c) teritorijos, kuriose Konvencija negali būti taikoma, ir priežastys, dėl kurių ji negali būti taikoma;

(d) teritorijos, dėl kurių Organizacijos narė rezervuoja savo sprendimą, iki vėliau nusistatęs savo poziciją.

2. Šio straipsnio 1 punkto a ir b papunkčiuose nurodyti įsipareigojimai yra laikomi neatskiriama ratifikavimo dalimi ir turi ratifikavimo galią.

3. Bet kuri Organizacijos narė bet kuriuo metu vėlesne deklaracija visiškai arba iš dalies gali atšaukti pirmojoje deklaracijoje padarytas išlygas pagal šio straipsnio 1 punkto b, c ar d papunkčius.

4. Kai Konvencijos yra atsisakoma pagal Statuto 9 straipsnį, bet kuri Organizacijos narė bet kuriuo metu gali perduoti Generaliniam direktoriui deklaraciją, keičiančią bet kurias kitas ankstesnėse deklaracijose nustatytas sąlygas ir išreiškiančią dabartinę poziciją dėl atitinkamų teritorijų.

8 straipsnis

1. Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui pagal Tarptautinės darbo organizacijos statuto 35 straipsnio 4 arba 5 punktus perduodamose deklaracijose yra nurodoma, ar Konvencijos nuostatos bus taikomos atitinkamai teritorijai be pakeitimų ar su pakeitimais; jeigu deklaracijoje yra nurodoma, kad Konvencijos nuostatos bus taikomos su pakeitimais, kartu deklaracijoje yra pateikiamos ir šių pakeitimų detalės.

2. Kai Konvencijos yra atsisakoma pagal Statuto 9 straipsnį atitinkama narė, narės arba tarptautinė institucija gali bet kuriuo metu perduoti Generaliniam direktoriui deklaraciją, keičiančią bet kurias kitas ankstesnėse deklaracijose nustatytas sąlygas ir išreiškiančią jų dabartinę poziciją dėl Konvencijos taikymo.

9 straipsnis

1. Kiekviena Organizacijos narė, ratifikavusi šią Konvenciją, praėjus dešimčiai metų nuo jos įsigaliojimo dienos, gali ją denonsuoti pasiūsdama Tarptautinio darbo biuro Generaliniam direktoriui užregistruoti pareiškimą dėl denonsavimo. Denonsavimas įsigalioja po metų nuo jo užregistravimo dienos.

2. Kiekvienai Organizacijos narei, kuri ratifikavo šią Konvenciją ir pasibaigus 1 punkte nurodytam dešimties metų terminui per metus nepasinaudojo šiame straipsnyje numatyta denonsavimo teise, Konvencija galios dar dešimtį metų, o vėliau galės ją denonsuoti pasibaigus kiekvienam dešimties metų terminui šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

10 straipsnis

1. Tarptautinio darbo biuro Generalinis direktorius informuoja visas Tarptautinės darbo organizacijos nares apie visų ratifikavimo raštų ir pareiškimų dėl denonsavimo, kuriuos jam atsiuntė Organizacijos narės, užregistravimą.

2. Generalinis direktorius, informuodamas Organizacijos nares apie jo gauto antro ratifikavimo rašto užregistravimą, atkreipia jų dėmesį į šios Konvencijos įsigaliojimo datą.

11 straipsnis

Tarptautinio darbo biuro Generalinis direktorius nusiunčia Jungtinių Tautų Generaliniam sekretoriui užregistruoti pagal Jungtinių Tautų Įstatų 102 straipsnį išsamius duomenis apie visus ratifikavimo raštus ir pareiškimus dėl denonsavimo, kuriuos jis yra užregistravęs pagal ankstesnių straipsnių nuostatas.

12 straipsnis

Jei Tarptautinio darbo biuro Administracinė taryba mano, jog yra būtina, ji informuoja Generalinę konferenciją apie šios Konvencijos taikymą ir svarsto, ar į Konferencijos darbotvarkę įtraukti klausimą dėl Konvencijos visiško ar dalinio pakeitimo.

13 straipsnis

1. Jei Konferencija priims naują konvenciją, ištisai ar iš dalies pakeičiančią šią Konvenciją, ir jeigu naujojoje konvencijoje nebus numatyta kitaip, tai:

(a) kuriai nors Organizacijos narei ratifikavus naująją – pakeičiančią konvenciją, nepaisant 9 straipsnio nuostatų, automatiškai tuoj pat denonsuojama ši Konvencija, su sąlyga, kad naujoji – pakeičianti konvencija yra įsigaliojusi;

(b) nuo naujosios – pakeičiančios konvencijos įsigaliojimo dienos Organizacijos narės šios Konvencijos ratifikuoti negali.

2. Ši Konvencija kiekvienu atveju galioja savo forma ir turiniu toms Organizacijos narėms, kurios ją ratifikavo, bet neratifikavo pakeičiančios konvencijos.

14 straipsnis

Šios Konvencijos angliškas ir prancūziškas tekstai turi vienodą galią.
